

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1899-1901. L
84:1 - 232**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

National Library
of Sweden

har haft mycket att säga och som jag äro glad att dela med dig om. Men jag tycker
att du har varit mycket glad och som jag äro glad att dela med dig om. Men jag tycker
att du har varit mycket glad och som jag äro glad att dela med dig om. Men jag tycker

är i fullt säker om Paulinen. Det är en rätt obehaglig bok
som sannolikt glömmes, men ingenting alls, som heter och
förringar. Det skulle kunna till och med ha blifvit en bra bok
om den gjordes direkt, men allting försämrar i denna din-
na som ligger sig öfver oss äro därför att ingen får tala
eller röra sig för oss egen uppfattning utan genom det berättan-
de mediet. Om du märker så säger berättaren i bokens ston-
sen något sådant som detta: "Så sade jag honom ett kort men
fräckt att en man inte kan säga en annan". Och därmed har han
sluppit undan ett stort förtrande samt, sedan han ä o andra si-
den cyklar en frötsande afförlighet i inledningen, åt sitt eget
ungämskaf med hjärtan, som är absolut onödigt. Det är en illa
skrifven bok i alla hänseenden, men den kan i betraktas
som ett piase. Flickan är oerhäftigt därtill gjord.

Jag har skrivit till den lille flickan, som skref om
Människan i turist föreningen och han blef så obekvämligt
glad.

Än i Kväll kom bref från Annerika, ja allting går bra därute
nu, de ha hyrt en bättre väning och skola ha hyresgäst i ett rum,
det är ett stort experiment ett de skaffat möbler till detta, han jag
försöka, men de äro lyckliga öfver att ha bättre. Så har Percy hyrt
ett piano och skall börja ge pianolektioner, tänker han, om han
bara får elever. Om nu bara de människorna kunde ha liket tur,
men det brukar gå, bara man börjar skratta själf.

I dag har jag varit och tittat på Birger genom fönstret och Rover-
serut skrifvande. Han står alldeles bra och har fått merdars min-
der än då han kom till sjukhuset. Han får så mycket mer säger
han. Han ligger på allmän sal, ty det fanns bara en pojke sjuk,
då han fördes dit och då tyckte doktorn att han i behöfde ha en-
skildt rum, men nu är där fullt af människor, ja vi få nog höra
då han kommer ut ur fängelset. Fester är så snäll och lugna
så Gerda är riktigt nöjd med henne, men vi tycka allt att det
är mycket synd om Anna, hon har haft så mycket öfver sig hela
tiden sedan hon kom till Götahög, jag kan inte tala om det för
dig, ty det är ju en minna beklighet, men en ugg människas skalle